

בש"פ 4521/23 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו סראיה

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

בש"פ 4521/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אמיר אבו סראיה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 12.6.2023 במ"ת 11376-02-23 שניתנה על ידי כב' השופט ניצן סילמן

תאריך הישיבה: כ"ה בסיון התשפ"ג (14.6.2023)

בשם העוררת: עו"ד גל הרניק בלום

בשם המשיב: עו"ד עאדל דבאח

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 12.6.2023 במ"ת 11376-02-23 (כב' השופט ניצן סילמן), במסגרתה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני תחת תנאים מגבילים בבית הוריו בשפרעם (להלן: בית ההורים).

ערר המדינה מופנה נגד עצם ההחלטה להורות על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת בשים לב למסוכנות הנשקפת מהמשיב בהינתן כתב האישום החמור שהוגש נגדו ונגד ארבעה מעורבים נוספים. במסגרת כתב האישום האמור, מיוחסות לנאשמים, והמשיב בכללם, עבירות של חטיפה לשם סחיטה לפי סעיפים 372 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין, כליאת שווא לפי סעיפים 377 ו-29 לחוק העונשין וכן עבירות נוספות. האירוע נשוא כתב האישום נוגע לסחיטה וחטיפה של המתלונן תוך שימוש באשת פיתוי והפעלת אמצעי אלימות קשים. יצוין, כי למשיב אין עבר פלילי ועל פי קביעות בית המשפט קמא, הגם שהוא הואשם בצוותא חדא בבצוע המעשים האמורים יחד עם המעורבים הנוספים, חלקו באירועים פחות באופן יחסי.

בית המשפט קמא סבר, כי בהינתן מאפייניו של המשיב, ולמרות תסקיר שירות המבחן שלא בא בהמלצה בדבר שחרורו לחלופת מעצר, ניתן, בנסיבות המקרה דנן, להורות על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית ההורים. כאמור, המדינה חולקת על מסקנה זו.

לאחר שעיינתי בטיעוני המדינה בערר שלפניי, וכן שמעתי את טיעוני הצדדים בעל-פה, לא השתכנעתי כי יש מקום להתערב בהחלטה בדבר עצם ההעברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, כמו גם במערך הפיקוח שאושר. השאלה המרכזית אותה יש לבחון במקרה דנן איננה חומרת המעשים המיוחסים למשיב כשלעצמה, אלא אם המסוכנות הנשקפת ממנו, כפי שהיא נלמדת ממכלול הנתונים בעניינו – ובכללם המעשים המיוחסים לו בכתב האישום – ניתנת לאיון באמצעים פחותים ממעצר מאחורי סורג ובריא, ובכלל זה על דרך של העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בית המשפט קמא התלבט בשאלה זו, והגיע לבסוף למסקנה שניתן לתת במשיב את האמון הנדרש לצורך העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. כך, בעיקר, בשים לב לגילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, חלקו הפחות באופן יחסי במעשי העבירה, והתרשמות שירות המבחן ממנו. אכן, כטענת המדינה, בתסקיר שירות המבחן מועלות גם תהיות ביחס לחוסר ההתאמה שבין נתוניו הנורמטיביים לכאורה של המשיב לבין אופי המעשים המיוחסים לו בכתב האישום – תמיהות ששירות המבחן לא מצא להן תשובות אצל המשיב. ואולם, לא ראיתי בכך טעם מספיק על מנת להתערב בהתרשמותו של בית המשפט קמא, אשר בחן בעיון הן את חומר הראיות בתיק הן את מערך הפיקוח שהוצע, והגיע למסקנה כי הגם ש"מדובר במקרה גבול" עדיין מוצדק "גם אם בדחק[...] להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממש". לאור זאת, לא ראיתי מקום לשנות את החלטתו לפיה ניתן במקרה זה להורות על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, וגם לא לסטות מהתרשמותו כי יש לאשר את מערך הפיקוח שהוצע.

יחד עם זאת, מצאתי לנכון להתערב בהחלטת בית המשפט קמא לאפשר את קיום המעצר בפיקוח אלקטרוני בבית ההורים, ששימש גם כבית מגוריו של המשיב עובר למעצרו. החזרת המשיב לסביבתו הטבעית בנסיבות בהן עסקין מעוררת קושי, וזאת במיוחד לאור היעדרו של הסבר מצדו באשר לנסיבות הסתבכותו במעשים החמורים המיוחסים לו ולטיב קשריו עם החבורה במסגרתה פעל. נוכח הערות בית המשפט בעניין קושי זה, הציע בא-כוח המשיב כי חלף העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית ההורים, הוא יועבר למעצר כאמור בבית סבתו שבעיר טמרה (להלן: בית הסבתא). חלופה זו מן הראוי שתיבחן על ידי בית המשפט קמא, כמיטב שיקול דעתו.

לאור האמור, ערר המדינה מתקבל במובן זה שהחלטתו של בית המשפט קמא בדבר העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית ההורים תבוטל, והתיק יוחזר אליו על מנת שייבחן את האפשרות להורות על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הסבתא. ככל שבית המשפט קמא יתרשם כי ניתן להורות על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני במיקום זה, ייקבע את תנאי השחרור לחלופה זו כפי שימצא לנכון.

בית המשפט המחוזי מתבקש לקיים את הדין האמור בתוך שבעה ימים ממועד מתן החלטה זו. רשויות הפיקוח האלקטרוני מתבקשות לבחון את אפשרות התקנתו בבית הסבתא, לפי פרטים שיעביר להם בא-כוח המשיב.

למען הסר ספק, מובהר כי המשיב יוותר במעצר מאחורי סורג ובריח עד למתן החלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"הבסיון התשפ"ג (14.6.2023).

ש ו פ ט